

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa A. S., K. S., C. S. i E. S.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeniowemu S.A. w S.,
obecnie [...] Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. z siedzibą w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie A. S., K. S., C. S. oraz E. S. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 września 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga powodów była oczywiście uzasadniona. Zgodnie z art. 446 § 3 i 4 k.c. sąd może przyznać bliskim zmarłego stosowane odszkodowanie oraz odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia. Taka redakcja przepisów świadczy jednoznacznie o tym, że ustawodawca pozostawił sądowi możliwość określenia tego odszkodowania i zadośćuczynienia w odniesieniu do konkretnej sytuacji w jakiej znaleźli się oni po śmierci ich bliskiego. Nie ma wobec tego podstaw prawnych, aby Sąd Najwyższy przesądził, jak tego oczekują skarżący, jak ma być wysokość stosowanego odszkodowania, niezależnie od konkretnego stanu faktycznego sprawy. Już z tego względu nie można uznać, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Skarżący ponadto ograniczyli swoje zarzuty do polemiki z ustaleniami i ocenami Sądu Apelacyjnego, co zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. jest niedopuszczalne w skardze kasacyjnej. Wskazać należy, że nie zachodzi również

nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw